

Hupelin perheen tarinasta näytelmä:

Rintamalta raiviolle

Heikki Turusen viisiosaisesta romaanisarjasta (Hupeli, Kolmen hevosen mies, Punahongan hehku, Mustarinnan lapset, Maan veri) on tekeillä näyttämösovitus. Hankkeen takana on Vuonislahden Taiteilijatalo ry.

Draamasovituksen romaanisarjan pohjalta laati tunnetulla taidollaan nilsiäläinen kirjailija-näyttelijä Antti Heikkinen. Se on eräänlainen mittatilaustyö taannoisella (2011-12) Simpauttajallaan huikkaan 10.000 katsojaan päässeelle Lieksan harrastajateatterille.

Näytelmää, työnimeltään Rintamalta raiviolle, on tarkoitus esittää Suomen itsenäisyyden satavuotisjuhlavuoden 2017 kesällä Vuonislantateatterissa Herranniemessä. Näytelmä on hyväksytty Suomen

itsenäisyyden satavuotisjuhlavuoden 2017 ohjelmaan.

Heikkisen mukaan Turusen ns. Hupeli-sarja on kaunokirjallisuutemme kattavimpia kuvauksia viime sotiemme satuttamien miesten paluusta rintamilta perheittensä pariin ja rauhanajan työelämään. Se tarkoitti sotien jälkeisen pulan ja puutteen leimaamissa oloissa Itä-Suomessa parhaastaan jälleerakennustöitä, metsätöitä ja lapiolinjaa tai valtiolta velaksi saadun maatilan raivaamista ja rakentamista kylien takamaille. Menemistä todenperään 'korpeen kuolemaan'.

Se tiesi myös vaikeuksia vaimon ja lasten ja naapureiden kanssa,

kärsimyksiä, tuskaa, verta, hikeä, kyyneliä monestakin syystä. Niistä vähäisimpiä ei ollut kiihkeimmässä nuoruudessaan vuosikausiksi rintamalle joutuneiden miesten epäluulo kotirintamalle jääneitä yhtä intohimoisia nuoria vaimojaan kohtaan – kuten Hupeli-sarjan kuuluisan 'taisteluparin', raskasverisen nälkäkansan lapsen Viljon ja ikuisen tanssia ja laulua rakastavan karjopiian ja huutolaisytyön, hehkeän Kyllikin kohdalla on asianlaita.

Tuhansien heidän kaltaisten kansanihmisten panos raskaiden sotavelkojen maksussa ja agraarisen korpi-Suomen nousussa etu-

rivin teollisuuskansojen joukkoon ja maailman korkeimpiin kuuluvan elintasoon oli kuitenkin ratkaiseva: osittain Heikki Turusen lapsuudenkokemuksiin perustuva Hupelin raatajaperheen tarina on kertomus sodan seurauksista, rakkaudesta ja vihasta. Se on voittopuolisesti elämälöinen, jopa hiukan romanttinen ja runollinen tarina supisuomalaisen miehen ja naisen uhrista nyt satavuotiaan isänmaan eteen niin sodan kuin rauhan oloissa – tarina voittajista itsensä ja lastensa onnen hinnalla. Hinnalla jota maksetaan vieläkin.

Vuonislahden Taiteilijatalo

Taiteilijatalo päivitti toimintastrategiansa

Vuonislahden Taiteilijatalon perustamisesta on kulunut 10 vuotta, ja sen tärkeimmän kohteensa Hupelin taiteilijaresidenssin valmistamisesta on kulunut viisi vuotta.

Yhdistys on nyt linjannut toimintaansa visiolla 2016-2020 ja päivittänyt toimintastrategiansa. Päivityksen tarkoituksena on saada toimintaan uusia avauksia, laajempaa yhteistyötä, Hupelin palveluiden parempaa järjestelyä, näkyvyyttä ja taloudellisesti kestävämpää toimintaa.

Visio pohjautuu äskettäin laadittuihin Kolin arvoihin, jossa (Kolin arvoisasti – nyt ja tulevaisuudessa / LuontoKolin kasvusysäys) toiminnassa huolehditaan laadusta, otetaan vastuu hyvinvoinnista sekä kuunnellaan ja kuulla muita.

Strategiapäivityksen yhteydessä on käyty laaja keskustelukierros keskeisimpien yhteistyökumppaneiden ja asiantuntijoiden kanssa.

Visiossa Taiteilijatalo tuottaa tapahtumia, toimintaa ja tiloja taiteelliseen työskentelyyn, tutkimustyöhön ja kulttuurimatkailuun. Yhdistys toimii yhteistyössä toimintaansa liittyvien yritysten ja yhteisöjen kanssa sekä Vuonislahden kyläyhteisön osana mm. tapahtumien järjestäjänä.

Taiteilijatalo vahvistaa osaltaan Lieksan ja Pielisen seudun kulttuurimatkailua, yritystoimintaa sekä kylien elävyyttä ja palvelurakennetta. Vuonislahden Taiteilijatalo arvostaa kestävästi kehitettyä ja toteuttaa sen periaatteita toiminnassaan.

Millaisilla toimenpiteillä tähän päästään?

Keskeisimpiä painopistealueita ovat:

Selkeä Hupelin vuodenkierroksen suunnittelu taiteellisen ja tutkimustyön aikaan ja toisaalta kulttuurimatkailun ajankohtiin. Tällä saadaan aikaa ja pohjaa mm. residenssin markkinointiin. Toinen tärkeä asia on markki-

nointivälineiden ja näkyvyyden uudistaminen ja ulostulojen koordinointi.

Kulttuurimatkailun osalta tärkeää on myyntitoiminnan edistäminen ja taiteilijatalon toimintaan liittyvä tuotteistaminen.

Yhteistoiminta Vuonis-kyläyhteisön ja Lieksan Teatterin kanssa on tärkeää teatteritoiminnoissa ja kylätapahtumissa. Lyhyellä tähtämällä valtioneuvoston Suomi 100 vuotta –ohjelmaan liittyvä Rintamalta raiviolle –näytelmä on keskeisen tärkeä.

Erilaisiin taiteilijatapeamisiin kuten seminaareihin ja retkien järjestämisiin panostetaan. Harkitaan taiteilijoiden ja tutkijoiden pienryhmien (tukiryhmät) muodostamista vahvistamaan erityisesti viestintää omille kohderyhmille ja toisaalta yhdistykselle.

Hallinnollisesti olevia hyviä tapoja kehitetään ja verkostojen ylläpidetään ja kasvatetaan johdonmukaisesti. Yhdistyksen hallituksen toimintaa avataan ja erityisesti rakennusvaiheessa tärkeän neuvottelukunnan roolia pyritään vahvistamaan.

Strategiassa esitetään yksityiskohtaisesti toimenpiteitä, joilla haluttuun taloudellisesti kestävään toimintaan pyritään ja päästään. Ohjelmaa päivitetään vuosittaisen toimintasuunnitelman yhteydessä.

Reino Kuivalainen

Taiteilijoiden ja taideoppilaitosten yhteistoimintaa Taiteilijatalon kanssa vahvistetaan. Kuva: Tapaaminen Taideyliopiston kuvataideakatemian dekaanin Tuomas Konttisen kanssa. Asiantuntijaoppaana (keskellä) kuvataiteilija Kuutti Lavonen, vasemmalla Reino Kuivalainen.